

[Nymann]

men der gøres ingenting. Der sættes en lap på her, og der reguleres lidt dér. Stadig væk vil man ændre på systemet, og man vil lave lidt om, men det fundamentale, det gør man ikke. Man vil ikke ændre forholdet mellem lønninger og understøttelse, og så længe det ikke bliver ændret, så kan man blive ved med at sætte lapper på lappernes lap og lap igen, for menneskene er nu engang sådan, at de kryber igennem loven, hvor det er behageligt. Det er ikke alene arbejdere, det er skam også arbejdsgivere.

Det er da klart, at for eftertiden skal al udlandsrejsevirkomhed lægges fra midten af december til midten af januar. Hvorfor skulle den ikke det, når samfundet betaler? Ja men det er da oplagt. Det er jo samfundet, der lægger op til det, og derfor er det rivende galt, og derfor kan vi godt begynde at regulere og lave lidt om her, men det forbliver det samme. Fundamentalt er det forkert, når man får det samme for at ligge hjemme som for at gå på arbejde, for så er der ingen, der går på arbejde. Ja, selvfølgelig kan man måske lige gå ind i folketinget, for her er sgu hyggeligt at være – undskyld. Det er hyggeligere end at være hjemme, end at være ude på en arbejdsplads, hvor der kræves både det ene og det andet.

Det gælder ikke denne lov alene. Det gælder næsten alle arbejdsløshedslovene. Vi må øge den forskel, der er mellem at ligge hjemme og at gå på arbejde. Og så kan man begynde på alle disse uendelige vurderinger, hvad det vil sige at stå til rådighed, og hvad det vil sige at være hjemme uden at stå til rådighed. Det kan jo hverken måles eller vejes. Derfor bliver vi nødt til til sidst at indsætte en hel politipatrulje for at ordne alle disse uendeligheder af undtagelser, der er indbygget i systemet. Derfor er systemet i bund og grund tåbeligt, og indtil vi får ordnet det, kan vi blive ved og blive ved. Derfor beder jeg om dog at få stukket hul på bylden med dette forslag.

Kurt Hansen (VS):

Det var interessant at lytte til de to sidste talere, fremskridtspartiets arbejdsmarkedspolitiske strateger Dupond & Dupont.

Jeg vil godt kommentere den interessante oplysning, hr. Glistrup kom med om, at Karl Marx er død. Tak, det er »fuset ind« hos

nogle af os, men hvad der tilsyneladende ikke er »fuset ind« hos hr. Glistrup, er, at marxismen lever og det endda i bedste velgående.

Hr. Glistrup kommenterede dette med, at det jo til syvende og sidst er produktionen, der skal bære udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse, og derfor er det forkert, at arbejdsgiverne kun kommer til at betale 2 pct. Ja men sagen er jo den, at arbejdsgiverne skaber ingen værdier, ikke en døjt. De sidder og forvalter nogle papirpenge og obligationer og spekulerer. Det eneste, der kan skabe værdier, er en aktiv arbejdsindsats ved maskinerne, med hænderne. Det er det, der kan skabe værdier. Altså arbejdsgivernes papirmanipulationer osv. kan ikke skabe en døjt værdier.

Så vil jeg godt spørge hr. Demnitz, om det ikke var en idé at komme op og kommentere det, jeg spurgte om i første omgang: er det en rimelig ordning, at der eksisterer en § 17 b i ferieloven, der giver mulighed for, at arbejdsgiverne kan tvangslægge en del af lønarbejdernes ferie i den periode? Man må jo se § 17 b i meget nøje sammenhæng med dette at lægge en sådan periode fra den 15. december og frem til den 15. januar, hvor arbejdsgiverne ikke kan trække på arbejdsløshedsunderstøttelsen, for de gør jo bare det, som hr. Dinesen så udmærket sagde i 1971, at de rent diktatorisk påbyder, at arbejderne skal tvangslægge deres ferie dér. Er det en rimelig ordning eller ej? Det vil jeg godt have en kommentar til fra hr. Demnitz.

Demsitz (S):

Det kan jeg ikke sige om det er, men i hvert fald siger loven, at virksomhederne kan placere en del af ferien i julen. Og så længe det er sådan, må man give dem de muligheder. Men i øvrigt er det jo ikke det, vi diskuterer i dag.

Poulsgaard (FP):

Marxismen leve! Nej, hvor havde man somme tider lyst til at ønske, at marxismen blev indført. Jeg skulle nok sørge for at komme ud af landet inden den tid, men det er nu en anden side af sagen. Disse profeter, vi har her i landet, de ville komme til at græde blod, den dag marxismen blev indført – men lad det nu hvile.